

TalentUm

Pololetník Základní umělecké školy Klementa Slavického v Kadani

Několik slov úvodem

Vážení a milí žáci, rodiče a přátelé školy,

dostává se vám do rukou první číslo našeho školního časopisu „TalentUm“, jehož prostřednictvím vás chceme informovat o dění ve škole, o našich záměrech, činnostech a úspěších. Spojením slov „talent“ a „umění“ v názvu časopisu jsme se snažili vystihnout podstatu uměleckého vzdělávání, již je bezesporu snaha o podchycení a rozvoj schopností a kultivace osobnosti všech našich žáků prostřednictvím uměleckých činností.

A právě o tom, jak se nám to daří, bude vypovídat náš časopis.

Jana Mazánková, ředitelka školy

Jsme pilotní škola

Naše škola byla v letošním školním roce, společně s dalšími 37 základními uměleckými školami (z celkového počtu 470 ZUŠ), zařazena do projektu pilotního ověřová-

ní důležitého státního vzdělávacího dokumentu – „Rámcového vzdělávacího programu pro umělecké obory základního uměleckého vzdělávání“, jehož finální verze (dopra-

covaná podle našich připomínek) bude od září roku 2011 závazná pro všechny základní umělecké školy.

Zmíněný dokument definuje státem vymezené rámce uměleckého vzdělávání, podle nichž si každá škola, se zohledněním svých specifických potřeb, bude zpracovávat vlastní Školní vzdělávací program. Vychází z nové strategie vzdělávání, která již není založena na osvojování co největšího objemu poznatků, ale klade důraz rozvíjení klíčových kompetencí (souhrn vědomostí, dovedností a postojů), které mají nadčasový charakter a rozšiřují možnost budoucího profesního uplatnění každého jedince. Jedná se o kompetenci k umělecké komunikaci, osobnostně sociální kompetenci a kompetenci kulturní. *(dokončení na 6. straně)*

Skladatel Klement Slavický a Kadaň

Město Kadaň má své důležité místo i v dějinách moderní hudby. V letech 1951-1960 zde pravidelně pobýval významný skladatel Klement Slavický (†1999). Narodil se 22. září 1910 v Tovačově na Moravě. Jeho otec Klement byl žákem Leoše Janáčka na varhanické škole v Brně, kde pak

mimo jiné působil jako ředitel hudební školy. Základní hudební vzdělání získal skladatel Klement Slavický právě od svého otce. Od roku 1927 studoval na konzervatoři v Praze u Karla B. Jiráka, na mistrovské škole byl žákem Josefa Suka a Václava Talicha.

(dokončení na 6. straně)

Historický úspěch tanečního oboru

Tanečnice - Andrea Kosorínová, Petra Ridošková, Vladka Kalašová, Denisa Birošová, Daniela Šimová, Kateřina Mazánková a Lada Špánková - se v pátek 28. 3. 2008 v Ústí nad Labem zúčastnily krajské přehlídky dětských skupin scénického tance a jako jediné z kraje postoupily do celostátního kola.

Děvčata tančila choreografii s názvem „VZPOMÍNKY“, jejíž autorkou je p. uč. Karolína Hadrávková. Choreografie získala zvláštní ocenění poroty za vyváženost všech složek (tj. za jevištní ztvárnění myšlenkového obsahu) Blahopřejeme a přejeme hodně úspěchů v Kutné hoře. *(r)*

Adresa školy:

J. Švermy 474, 432 01
Kadaň

Telefon/fax:
474 34 32 82

E-mail:
zusks.kadan@seznam.cz

WWW:
www.zus-kadan.cz

UPSIDE-DOWN DAY či-li DEN NARUBY

přinesl všem zájemcům možnost poznat nepoznané. Všichni, kdo dosud v naší škole jen tančili, mohli zavítat do učeben hudebního nebo výtvarného oboru. Chodil-li někdo dosud jen hrát na nějaký nástroj či zpívat, měl možnost si vyzkoušet roli tanečníka či výtvarníka. A z výtvarníků se na jeden den stali tanečníci a muzikanti.

To všechno se odehrálo 4. 3. 2008, kdy byla vyučování jen a jen zába-va a radost z objevování nového.

100. výročí narození Karla Havlíčka

6. 12. 2007 připravilo Město Kadaň Slavnostní večer k nedožitým 100. narozeninám kadaňského malíře a výtvarníka Karla Havlíčka. Zúčastnila se ho, kromě zástupců rodiny a města, řada přátel a známých.

V podání žáků naší školy zazněly během večera skladby, které měl K. Havlíček rád, a také hudba skladatele K. Slavického, po němž nese škola jméno.

Odkaz Karla Havlíčka připomněl historik Petr Hlaváček, který mimo jiné řekl: „Pro mě je fascinující mnohovrstevnatá osobnost. S nadsázkou bych řekl, že to je excelentní provokatér. Jeho dílo provokuje člověka k přemýšlení i logickému pohledu na svět. Také to byl nesmírně statečný člověk“.

K této příležitosti nechalo Město Kadaň vyrobit pamětní medaili,

kteřou starosta města Jiří Kulhánek předal jeho ženě - Jarmile Havlíčkové. Vydány byly také dopisnice, které si můžete spolu s medailí zakoupit v Informačním centru na Mírovém náměstí.

V. Wittmannová

Štěpán Rak

Vynikající kytarový virtuóz, skladatel a pedagog, tak by se dala charakterizovat osobnost nejznámějšího, mezinárodně uznávaného, kytarového virtuóza Štěpána Raka. Je autorem skladeb komorních i symfonických. Nejvíce jeho skladeb je však věnováno koncertní sólové kytarě. Zabývá se kytaroterapií a je tvůrcem tzv. pětiprsté techniky (zapojení malíčku pravé i levé ruky do hry). Má syna Jana Matěje.

V roce 1963 ukončil studia na výtvarné škole v Radotíně. Na pražské konzervatoři poté absolvoval studium skladby a hry na kytaru u Zdeňka Hůly a Štěpána Urbana, které ukončil v roce 1970. Již během studií na HAMU získal řadu ocenění, např. 1. místo za skladbu „Hirošima“ či 2. místo za píseň „Až“ v hudební soutěži mladých skladatelů v Československu. V roce 1975 byl pozván do Finska, kde vyučoval na konzervatoři, pořádal mistrovské kurzy a koncertoval sólově i s předními finskými orchestry. V roce 1980 se vrací zpět do Československa a působí jako pedagog kytarové hry na pražské konzervatoři. V roce 1982 se stává prvním pedagogem kytarové hry na AMU, kde působí

dodnes. V roce 2000 je jmenován prezidentem Václavem Havlem historicky prvním vysokoškolským profesorem kytary České republiky. V roce 2001 je jako první kytarista na světě pozván do Moskvy k samostatnému koncertu na Čajkovského státní konzervatoři. V Moskvě byl ještě několikrát, mimo jiné v roce 2003 jako předseda poroty 1. ročníku mezinárodní soutěže skladeb pro sólovou kytaru. V roce 2001 podnikl s Alfrédem Strojčkem již počtvrté turné po Mexiku s koncertním projektem VIVAT COMENIUS a v roce 2003 vydává spolu s Jaroslavou Urbanovou knihu „KYTARA, MÁ LÁSKA“, věnovanou Štěpánu Urbanovi, profesorovi a zakladateli české kytarové školy. V roce 2004 byl pozván do Číny, kde slavil velký úspěch, a také do USA jako host mezinárodního kytarového festivalu „Světoví mistři kytary“.

Štěpán Rak je bezpochyby umělec, který si dokáže podmanit publikum nejen svým interpretačním uměním. V září 2007 jsme ho mohli slyšet i zde v Kadani, když vystoupil v KD Střelnice se svým synem, také kytaristou, Janem Matějem Rakem.

Rozhovor se Štěpánem Rákem

Koncert kytarového virtuosa Štěpána Raka byl velice zdařilý a i přes nepřízeň počasí si jej přišlo poslechnout hodně lidí. Po koncertě jsme poprosili o krátký rozhovor, ve kterém jsme mu společně s Radkem Černým (úspěšným žákem - kytaristou naší školy) položili pár otázek.

Jednoho z našich žáků (Radka Černého) by zajímalo, proč jste si jako nástroj vybral právě kytaru a jaký byl váš první učitel.

To je úplně triviální. Chodil jsem na výtvarnou školu a hrál jsem do té doby trochu na housle. Když jsem viděl, že ti kluci co hrají na kytaru Prámínek vlasů a Dajánu loví jednu holku za druhou, uvědomil jsem si, jak jsem s housličkami úplně „plonk“.

Takže jsem začal hrát opravdu jen proto, aby si mě konečně všimla nějaká ta holka. To se ovšem nakonec stejně nestalo, protože než jsem se naučil alespoň trošku hrát, byl jsem z výtvarné školy pryč, ale kytara zůstala a jak vidíte, tak dodnes.

Pokud jde o mého prvního učitele, byl to pan Jiří Köhler, který učí na slepecké konzervatoři na „Dejláku“ a ten, když mě poprvé dostal do ruky (upozorňuji, že do té doby

Radek Černý a Štěpán Rak

jsem hrál jen trsátkem a akordy), tak říkal: “Víš co Raku? Ty máš volšové ruce, ty jdi dělat raději něco jiného. Ty se na tu kytaru vykašli a nech toho být.” Samozřejmě, že mě to hrozně naštvávalo, a to tak, že jsem při odchodu bouchl dveřmi až vypadla klika a začal jsem strašně dřít. Musím říci, že jsem skoro nespál a denně jsem cvičil i deset hodin. Trénoval jsem samé Carulli a Carnasi (skladatelé) a vůbec mi to nešlo. Za dva měsíce jsem k němu opět přišel, a zahrál mu v domněni, jak dobře už to umím. Řekl mi jen:

“Raku, to je ještě horší, než to bylo, ale je vidět, že jsi pracoval.” Poté se mě ujal a za rok jsem udělal zkoušky na konzervatoř.

Jaké bylo Vaše první setkání s panem profesorem Urbanem na konzervatoři?

Když jsem k němu přišel poprvé na hodinu, tak jsem mu zahrál Preludium č.1 od Lobose. Skončil jsem a naivně si myslel, že pan profesor padne na kolena a řekne jaký jsem frajer. Ale místo toho mi dal pěstí do zad se slovy: “Když už umíš starou

belu, tak seď alespoň rovně.” Takové bylo moje první setkání s panem profesorem Urbanem. Musíte si uvědomit, že mé první kroky v kytaře nebyly vůbec jednoduché, jelikož jsem začal, až v 19 letech. Do té doby jsem hrál od 9 let jen na housle.

Jistě jste majitelem několika kytar. Kterou užíváte nejraději?

Dnes jsem hrál na australskou kytaru od “Grega”. Je zajímavá tím, že zadní deska je ručně vydlabaná, a tudíž vyklenutá jako u houslí. Tato kytara se již nevyrábí a vlastní jí jen hrstka lidí, mezi nimiž je i například John Williams.

Dočetli jsme se, že vlastníte i nějakou unikátní kytaru. Mohl byste nám ji blíže představit?

Ano, je velice vzácná a výjimečná. Jedná se o kytaru Quatemala verde neboli Hadeč zelený. Je to vlastně polodrahokam starý čtvrt miliardy let. Kytara je udělaná “ala Ramires” a váží 6 kilo. Celá ozvučná část je z mramoru a má velice podmanivý zvuk. Vzhledem k její výjimečnosti ji užívám pouze na vybraných koncertech. Možná na ní někdy zahrají i u vás v Kadani.

V Kadani jste vystupoval již poněkolidkrát, ale dnes poprvé vystupujete v KD Střelnice. Jak se vám zde hrálo v porovnání s dosavadním vystupováním v kostele Stěti sv. Jana Křtitele?

Musím se přiznat, že pokud budu do Kadaně ještě někdy pozván, raději bych hrál v kostele Stěti.

V kostelíku je omezená kapacita míst pro návštěvníky. Zdaleka by se tam nevešlo tolik lidí jako přišlo do tohoto sálu.

Velice obdivuji všechny, kteří dnes přes nepříznivé počasí dorazili, aby si nás, s Matějem, poslechli. Raději bych však udělal 2 koncerty, jeden odpolední a jeden večerní, nežli hrát opět tady na Střelnici. V kostelíku je nejen dobrá akustika, ale i příjemné prostředí, ve kterém se cítím jako doma.

Alena Benešová

Štěpán Rak spolu se synem Janem Matějem.

Vojtěch Draganov postupuje do ústředního kola národní soutěže ZUŠ

Vojtěch Draganov (žák Vlasty Wittmannové, hra na klavír) zaujal porotu v oblastním kole národní soutěže ZUŠ, které se konalo

14. 3. 2008 v Teplicích, natolik, že mu udělila 1. místo s postupem do ústředního kola. Navázal tak na úspěchy žáků: Denisy Birošové (sólový zpěv), Lukáše Ruta (hra na saxofon) a Radka Černého (hra na kytaru), kteří reprezentovali naši školu v ústředních kolech zmíněné soutěže v minulých letech.

Úspěch v oblastním kole měly ještě dvě žákyně z klavírní třídy Vlasty Wittmannové: Anna Leová, která získala 2. místo a Jana Kubernátová, která se umístila na 3. místě. Blahopřejeme!

Hudbní nástroje - co o nich víme?

Naše škola zahájila dne 3. dubna 2008 vernisáž výstavy bicích hudebních nástrojů, kterou pořádalo Městské muzeum v Kadani.

Výstavou byl odstartován rozsáhlý, několikadílňý projekt o historii i současnosti hudebních nástrojů, jehož cílem je poskytnout jak našim žákům, tak i širší veřejnosti poznatky o nápaditosti, vynalézavosti a mistrovství jejich tvůrců. (r)

Ladění na sváteční vlnu

Dne 20. 12. 2007 se uskutečnil Vánoční koncert žáků. Záměrem koncertu bylo naladit posluchače na sváteční vlnu a vyvolat vánoční náladu a pohodu.

Návštěvníci tradičního koncertu si mohli vyslechnout pestrou směs žánrů a různá seskupení, např. učitelé Josef Ulrich a Vladimír Batujev vystoupili se svými žáky ve skladbách: J. Of Fornsete – Zimní kánon a G. G. Gastoldi - Viver Lieta Voglio.

S pásmem koled se mimo jiné představil pěvecký sbor "Favilla" pod vedením p. uč. Aleny Benešové, která přispěla ke sváteční atmosféře svým sólovým vystoupením za doprovodu Žákovského orchestru v čele s dirigentem Milanem Dunkou. V jejím podání jsme slyšeli skladbu od G. Gershwin - Summertime.

Vlivem pestré hudební nabídky čas na koncertě rychle utekl a nám nezbývalo než popřát všem účinkujícím i posluchačům do nového roku hodně zdraví, spokojenosti a stále nadšení a chuť do další společné práce. Vlasta Wittmannová

Vánoční maratón sboru Favilla

Vánoce byly, ostatně jako každý rok, plné koncertů a vystoupení. I letos jich náš sbor několik absolvoval.

1. prosince jsme na Kadaňském náměstí vystoupily v rámci Rozsvícení vánočního stromčeka. Počasí bylo toho dne velice nepříznivé. Stojánky stěží odolávaly nárazům prudkého větru a noty jsme měly přichycené kolíčky. Ale i tak to bylo příjemné vystupování, zakončené zpěvem na ochozu kostela Povýšení sv. Kříže, při němž jsme všechny dojatě brečely zpívaje (přímo při rozsvícení stromčeka) Tichou noc.

5. prosince jsme v převlecích za anděly, čerty a Mikulá-

še šly potěšit zpěvem koled děti na dětské oddělení kadaňské nemocnice. Letos jich tam moc nebylo, což bylo samozřejmě dobře. Jako vždy jsme dostaly od dětí dárečky v podobě krásných papírových zvonečků zdobených luštěninami.

6. prosince jsme zpívaly na významné akci. Jednalo se o slavnostní večer ke 100. výročí narození pana K. Havlíčka. Tentokrát jsme nezpívaly koledy, ale skladbu od Jaroslava Ježka Život je jen náhoda.

12. prosince jsme poprvé v rámci mezioborové spolupráce vystoupily na tanečním koncertě, v choreografii „Proč se bát, když stejně vyjde slunce“. Zpívaly jsme Svítání

na hudbu Martina Šíla. Nutno říci, že nás tato nová zkušenost všechny moc bavila.

19. prosince jsme zpívaly na 3. ZŠ. Podpořily jsme zpěvem vystoupení dětí z 3. A. Moc nás tam nebylo, protože většina onemocněla, ale i tak to bylo fajn.

20. prosince byl vánoční koncert naší školy. Tam jsme samozřejmě nemohly chybět. Je to už jakási tradice. Většinou zpíváme nakonec a ani letos tomu nebylo jinak. Ale tentokrát jsme vystoupily se školním tanečním orchestrem (jazzbandem). Bílé vánoce s orchestrem - to bylo fakt něco.

Členky sboru Favilla a A. Benešová

Úspěšně přijati na konzervatoř

K dalšímu studiu na konzervatoři byli po úspěšném vykonání talentových zkoušek přijati: **Jana Kubernátová** – Konzervatoř Jaroslava Ježka v Praze (hra na klavír, vyučující: V. Wittmannová), **Klára Rychtaříková** – Konzervatoř v Teplicích (hra na klavír, vyučující M. Dunka) **Radek Černý** – Konzervatoř v Teplicích (hra na kytaru, vyučující: J. Ulrich). *Blahopřejeme*

Výsledky školního kola soutěže ZUŠ

Hra na housle: 1.místo s postupem - Klára Matlachová (III. Kategorie), 1. místo s postupem - Jiří Černý (VI. kategorie).

Hra na kytaru: 1. místo s postupem - Tomáš Froněk (0. a kategorie), 1. místo s postupem - David Mojžíš (0.c kategorie), 1. místo - Melisa Hlavatá (0.c kategorie), 1. místo s postupem - Marek Kóňa (I. kategorie), 1. místo s postupem - Radek Černý (IV. kategorie), 2. místo - David

Proč se bát, když stejně vyjde slunce

Několik dní před vánočními svátky proběhlo společné vystoupení předškolního pěveckého sboru „Klubíčko“ a žáků tanečního oboru s pěveckým sborem „Favilla“. Po koledách v podání malých zpěváčků, které navodily tu správnou vánoční pohodu, následovaly tři taneční choreografie.

Konec večera patřil patnáctiminutové choreografii s názvem Proč se bát, když stejně vyjde slunce, která vznikla na hudbu Martina Šíla. Popudem k vytvoření této choreo-

grafie s kouzelnou atmosférou byla pohádková hudba a hybnou silou se stala snaha nejen spojit dva umělecké obory (taneční a hudební), ale spojit i žáky různých ročníků v rámci jednoho oboru. V příběhu o strachu z opuštěného a tmou zahaleného dětského pokojíku a následné radosti z přicházejícího dne, se představili žáci tanečního oboru v rozmezí od 2. ročníku 1. stupně až do 2. stupně. V hlavní úloze se nám představila Sofie Georgievová, která v tanci hravě uplatnila nejen své taneční, ale i herecké a improvizaci schopnosti.

Všichni účinkující měli možnost si vyzkoušet společnou práci na větším díle, což obnáší mnoho trpělivosti. Tanečníci i zpěvačky působili na vystoupení opravdu jako jedna velká, celistvá skupina, a to i přesto, že za sebou neměli moc společných zkoušek. Doufám, že si vystoupení všichni moc užili a naučili se alespoň trochu nést zodpovědnost za společnou práci a mnohem více vnímat spolužáky z ostatních ročníků. Všem moc děkuji za obrovskou snahu a pílí a těším se na další společnou práci.

Karolína Hadrávková, TO

Úspěšná reprezentace školy v okresních kolech národní soutěže ZUŠ

Ve dnech 20. a 21. února 2008 proběhla v ZUŠ Jirkov a Chomutov

Historickým úspěchem je přímý postup do Celostátní přehlídky dětských skupin scénického tance a zvláštní ocenění poroty za vyváženost všech složek choreografie „VZPOMÍNKY“

okresní kola národní soutěže žáků základních uměleckých škol ve hře na klavír, housle a kytaru, jejímž vyhlášovatelem je MŠMT ČR.

Výsledky soutěže: 1. místo s postupem do oblastního kola ve hře na klavír získali: Anna Leová, IV. kategorie; Vojtěch Draganov, IX. kategorie; Jana Kubernátová, X. kategorie.

Diplom za 1. místo s postupem do oblastního kola ve hře na kytaru si odnesli: Tomáš Froněk, 0. kategorie; David Mojžíš, 0. kategorie; Radek Černý, IV. kategorie.

Diplom za 2. místo ve hře na kytaru získal Marek Kóňa, I. kategorie.

Žáky do soutěže připravili Vlasta Wittmannová a Josef Ulrich.

Blahopřejeme a postupujícím žákům přejeme hodně úspěchů v oblastních a ústředních kolech!

(zuš)

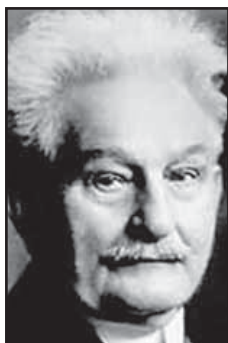
Ohlédnutí za podzimní vernisáží

Žáci výtvarného oboru se pravidelně, dvakrát ročně prezentují veřejnosti svými pracemi. Poslední vernisáž byla uskutečněna dne 13. 11. 2007 a již tradičně byla pořádána v sídle školy, v prostorách bývalého Františkánského kláštera.

Výstavu zdařile uvedla žákyně II. cyklu Pavlína Košťáková malou

podzimní performancí ve vlastní režii, při níž účinkovaly nejen žákyně výtvarného oboru, ale také studentky kadaňského gymnázia. Na výstavě byly zastoupeny práce více jak šedesáti žáků, z nichž bylo zřejmé, že se během studia seznamují s technikami kresby, malby, grafiky a modelování. *Jitka Křivancová, VO*

(80. výročí úmrtí)

Leoš Janáček**(3.7. 1854 – 12. 8. 1928) – hudební skladatel a varhaník, který působil v Brně**

Leoš Janáček je světově uznávaným skladatelem klasické hudby. Je ceněný především pro nezvyklou melodiku, vycházející z lidové hudby moravských regionů, zejména Slovácka a Lašska. Ve světě je Janáček znám hlavně díky svým operám, orchestrálně-vokálnímu dílu Glagolská mše, Sinfoniettě, symfonické básni Taras Bulba a komorním skladbám, především smyčcovým kvartetům. Jeden z neoriginálnějších zjevů české a světové hudební moderny Leoš Janáček se narodil v obci Hukvaldy na severovýchodní Moravě 3. července 1854. Studoval nejprve klášterní školu v Brně, kde se mu dostalo základního hudebního vzdělání. Tamtéž posléze absolvoval gymnázium. Poté odešel do Prahy, kde studoval na varhanické škole a dalšího hudebního vzdělání se mu dostalo v Lipsku a Vídni. (vw)

(110. výročí narození)

George Gershwin**(26. 9. 1898 – 11.7. 1937) - americký hudební skladatel a klavírista**

George Gershwin vytvořil typ lidové opery, jejíž hudba je prostoupena nečistšími prvky jazzu, jak jimi žila tehdejší Amerika. (Porgy a Bess) Jeho první symfonická skladba Američan v Paříži mu získala evropskou popularitu. V roce 1924 jej Paul Whiteman přiměl, aby napsal větší koncertantní skladbu na způsob „symfonického jazzu“, tak vznikla světově proslulá Rhapsody in Blue pro klavír a orchestr. Ve dvacátých a třicátých letech vytvořil celou řadu úspěšných muzikálů a hudebních doprovodů k filmům, operu Porgy a Bess se slavnou písní Summertime, ale i vážnou hudbu, jako je klavírní koncert F dur. Podstatnou část jeho celoživotního díla tvoří písně, jež vynikají melodickou invencí i rytmem, vycházejícími z jazzu. Pro jeho dílo je charakteristické spojení jazzových, tanečních a symfonických prvků. (vw)

Výročí hudebních skladatelů

Skladatel Klement Slavický a Kadaň

(pokračování z 1. strany)

Po absolutoriu v roce 1936 působil Slavický jako režisér, dramaturg a dirigent orchestru Československého rozhlasu v Praze, kde se seznámil se svou budoucí ženou, Vlastou Voborskou (†2004). Roku 1941 bylo Slavického dílo oceněno Českou akademií věd a umění. Po válce se Slavickým narodil syn Milan (*1947), který je rovněž významným skladatelem a profesorem hudební vědy.

Po nástupu komunismu nastaly rodině Slavických těžké časy. Klement Slavický, přesvědčením katolický křesťan, skladatel vyhraněných uměleckých názorů, upadl v 50. letech 20. století v nemilost. Již roku 1949 bylo jeho dílo kritizováno komunistickými autoritami, byl vyloučen ze Syndikátu českých skladatelů. Když roku 1951 odmítl vstoupit do KSČ, byl okamžitě propuštěn z Československého rozhlasu a jeho skladby se na veřejnosti mohly objevovat jen sporadicky. Nový režim měl k jeho tvorbě výhrady: jeho Tři skladby pro klavír, které měly úspěšnou premiéru na Pražském jaru roku 1947, byly označeny za „formalisticou hudbu“ a jejich vydání skončilo ve stoupe. Dnes paradoxně představují jednu z nejhranějších Slavického kompozic. Od roku 1951 žil tedy jako skladatel „na volné noze“. Propuštěna byla i jeho žena Vlasta, která si záhy

našla místo učitelky v hudební škole v Kadani, kde pak působila v letech 1951-1960.

Volba Kadaně nebyla náhodná: v Kadani byl tehdy farářem františkán P. Jan Nepomuk Štikar (†1960), strýček paní Vlasty Slavické, někdejší redaktor hudebního časopisu Cyril. Sám Slavický do Kadaně často zajížděl, zejména o Vánocích, Velikonocích a v létě a pobýval s manželkou na děkanství. V této době také uspořádal ve spolupráci s Hudební školou v Kadani několik velice odvážných koncertů duchovní hudby, všechny v děkanském kostele Povýšení sv. Kříže. Například 12. června 1952 se v Kadani konala pod Slavického taktovkou „Hodinka duchovní hudby“ za účasti Chrámového sboru děkanského kostela, Komorního souboru Hudební školy, sboru „Slovan“ a Osvětové besedy.

Kadaňských pobytů využil Slavický ke komponování varhanního

cyklu „Fresky“, který vznikl právě u varhan děkanského kostela v Kadani. Za svého působení na kadaňské hudební škole přiměla Vlasta Slavická svého manžela ke zkomponování řady instruktivních skladeb, které pak měly své premiéry v podání kadaňských dětí a záhy vyšly i tiskem. Později je vydávala i zahraniční nakladatelství, např. v Německu, Finsku, Jihoafrické republice a Anglii. A tak tyto skladby, které poprvé zazněly v Kadani, hráli mladí hudebníci po celém světě. V roce 1960 se rodina Slavických již natrvalo usazuje v Praze, přičemž i nadále udržuje úzké kontakty s přáteli a žáky v Kadani. V době tzv. normalizace byl Slavický opět politicky a umělecky diskriminován a izolován.

Roku 1985 mu byla udělena zlatá pamětní medaile u příležitosti 40. výročí založení OSN za 4. symfoniettu „Pax hominibus in universo orbi“ (1984) a v témže roce obdržel ke svým 75. narozeninám zlatou pamětní medaili Univerzity Palackého v Olomouci.

Po roce 1989 se Slavický znovu vrací do kulturního a uměleckého života české společnosti, stává se předsedou Sukovy společnosti a Umělecké besedy. Roku 1995 obdržel Cenu České hudební rady za své celoživotní dílo. Zemřel dne 4. března 1999 v Praze ve věku

nedožitých 89 let a jeho pohřbu se v Praze zúčastnili i jeho kadaňští přátelé.

Dne 17. září 1995 byla na hvězdárně v Ondřejově u Prahy objevena dosud neznámá planetka, která obdržela jméno „(11325) Slavický“. Od září 2005 nese kadaňská umělecká škola čestný název „Základní umělecká škola Klementa Slavického“. PhDr. Petr Hlaváček, Ph.D.

Jsme pilotní škola

(pokračování z 1. strany)

V současné době intenzivně pracujeme na tvorbě Školního vzdělávacího programu. Spolupracujeme s ostatními pilotními školami, zejména s „pilotkami“ z Ústeckého kraje, jimiž jsou ZUŠ Louny a ZUŠ Ústí nad Labem. Snažíme se, aby budoucí výuka v naší škole byla pro žáky zajímavější, přitažlivější, aby si odnesli z naší školy nejen důležité praktické dovednosti a zkušenosti, ale také vzpomínky a zážitky. Ačkoliv se jedná o časově náročnou činnost, vážíme si skutečnosti, že jsme dostali tuto příležitost a že můžeme vtisknout naší škole zcela specifickou tvář a spolupodílet na budoucí podobě uměleckého vzdělávání jako celku.

(jm)

Zájezd na Baletománii byl kvůli vyhrocené situaci v Praze zrušen, ale ...

dvě děvčata (žákyně naší školy) trávila onen bouřlivý víkend v hlavním městě, takže měla to štěstí, že se do Stavovského divadla dostala a shlédla krásné představení, o němž napsala následující řádky.

Rozhodly jsme se, že dne 10. 11. 2007 pojedeme se ZUŠ K. Slavickeho na Baletománii (baletní představení) do Prahy. Jely jsme autem, takže do Stavovského divadla jsme se dostávaly tramvají. V Praze se však ten večer neonacisté chystali uskutečnit pochod Starým židovským městem, takže když jsme nastoupily do tramvaje, byla

plná lidí oblečených do tmavých barev. Teprve až druhý den jsme se dozvěděly, že to byli anarchisté, kteří měli sraz na Náměstí Repub-

liky, přes které jsme do divadla musely jít.

Stavovské divadlo je velmi pěkné jak zvenku, tak i uvnitř. Před-

stavení Baletománii aneb Někdou to rád „jinak“ začalo stejnou scénou, jakou i skončilo. Bylo velmi hezké, podané ve formě zkoušek na představení. Kostýmy byly vždy podle stylu a doby. Začalo v době samého počátku baletu, v baroku, a to Dvorským tancem Ludvíka XIV. Dále jsme viděly ukázky romantismu - Grand pas de quatre a Gisele, po nichž následovala velmi pěkná ukázka z baletu Korzár. Z Labutího jezera, na které jsme se velmi těšily, byly vybrány tři ukázky, a dokonce jsme shlédly jednu část tak, jak ji neznáme. Na hudbu od P. I. Čajkovského pak následovalo ještě Pas de deux. Velmi pěkný byl také duet ženy a muže od Jiřího Kyliána - choreografie s názvem Návrat do neznámé země. Následovaly tři různá podání na stejnou hudbu od Leoše Janáčka V Mlhách. Velmi hezká byla rovněž choreografie dvou mužů s názvem Duel. A to nejlepší nakonec. Mariin sen, tanec čtyř mužů v sukních a ženy v obleku, se nám líbilo nejvíc. Bylo to takové oživení na závěr. Celé představení bylo velmi pěkné a odnesly jsme si i hodně ponaučení o držení těla a historii baletu.

Hanka Ryšavá a Lada Špánková (žákyně 7. ročníku I. stupně TO)

Siraex – tanec na konci světa

Ve dnech 20. 8. – 26. 8. 2007 se v Klášterci nad Ohří konal, pod vedením Zorky Breczkové, festival současného tance s mezinárodní účastí. Festival byl postaven na dvou čas-

tech – semináře a večerní představení. Seminaristé byli rozděleni na dva týmy, které vedly Marina Oliveira, Mirka Eliášová, k nim se ještě přidal Jiří Lössl a Elvíra

Němečková. Marininy semináře byly založeny na technice a Mirčiny semináře na improvizaci.

Večerní představení probíhala v Salla Terreně od osmi hodin večer. Přišlo opravdu hodně lidí, kteří se chtěli podívat na profesionální soubory, tanečníky z DUNCAN CENTRE, neprofesionální soubory, tanečnický z ND, mexického tanečníka Jaciela Neriho a na Portugalský taneční soubor pod vedením Mariny Oliveiry.

1. ročník Siraexu, který proběhl s naprosto nečekaným ohlasem, máme za sebou. Byl to opravdu skvělý festival. A nyní se jen můžeme začít těšit na další ročník.

Andrea Kosorinová, 1. ročník II. stupně, TO

Příští číslo časopisu vyjde na sklonku září 2008.

Krátké zamyšlení nad současným tanečníkem

Už dávno jsou pryč doby, kdy byl tanečník považován za dobře cvičenou opičku, kdy dobrá taneční technika převyšovala myšlenkový obsah choreografie. V dnešní době tanečník, vybavený jen brilantní technikou, neobstojí. Letí trend univerzálního tanečníka, a jistě nebudu daleko od pravdy, když prohlásím, že čím všestrannější tanečník či performer (účinkující, aktér), tím lepší. Znamená to pro

něj nejen širší spektrum uplatnění, ale i velkou paletu prostředků k osobitému vyjádření. Současný tanec využívá a čerpá ze všech pohybových systémů - od baletu, přes hip hopové prvky až po bojové umění. Nebojí se používat hlas, živé nástroje či dokonce netanečníka na jevišti. I umění jako je tanec začíná mnohem více využívat techniky (video-projekce, laisery, světla ...) a často se na jevišti objeví objekty, které

by tam obyčejný divák obvykle ani nečekal. Ale i přes všechny experimenty a extravagance v tanci, zůstává tělo a přirozený pohyb prioritou. Tanečníci se čím dál více ke svému tělu obrací, koneckonců, je to nástroj jejich umělecké komunikace, proto se snaží co nejlépe své tělo pochopit a rozumět mu. Studují anatomické zákonitosti, východní filozofie, cvičení nebo relaxační techniky, jako je například japonská masáž shiatsu.

Hledají cesty, jak využít své tělo co nejefektivněji, nejekonomičtěji a jak mu dopřát tu správnou regeneraci po dlouhém dni plném únavy. Oproti dobám dávno minulým, kdy byl tanečník jedním z davu, je teď individualitou, člověkem hledajícím a objevujícím, člověkem, který překračuje hranice, ale současně ctí tradici. Proto i my: „Nebojme se nového, ale na tradiční nezapomínejme!“ *(kh)*

ZÁPIS ŽÁKŮ

pro školní rok 2008/2009

se uskuteční

ve dnech 26. a 27. 5. 2008 v době od 13.00 do 18.00 hodin

Na základě talentové zkoušky přijímáme děti do následujících přípravných ročníků:

Výtvarné přípravy (určené pro děti od 5 let)

Hudebně - pohybové přípravy (určené pro děti od 5 let)

Hudební přípravy (určené pro děti od 6 let)

Taneční přípravy (určené pro děti od 6 let)

Přijímáme rovněž:

STARŠÍ ŽÁKY KE STUDIU HUDEBNÍHO, VÝTVARNÉHO NEBO TANEČNÍHO OBORU.

Nové zpěváčky do dětského pěveckého sboru „Klubíčko“, a to již od 4 let věku. Pravidelná docházka do sboru je vynikající přípravou pro další systematické studium hudebního oboru.

Základní informace o smyslu a organizaci studia přípravných ročníků:

HUDEBNÍ PŘÍPRAVKA zábavnou a hravou formou podchycuje a rozvíjí

hudební schopnosti a dovednosti dětí - tonální, rytmické a metrické citění, hudební sluch, představivost, fantazii, paměť aj. Pokládá tak základy k jejich budoucímu úspěšnému hudebnímu rozvoji. Vyučování je v 1. pololetí organizováno 1x týdně formou kolektivní výuky, k níž se ve 2. pololetí přidává, s přihlédnutím k individuálnímu zájmu a fyziologickým dispozicím každého dítěte, ještě výuka hry na hudební nástroj (klavír; housle; kytaru; bicí nástroje; sólový zpěv a zobcovou flétnu jako hlavní nástroj nebo jako přípravný nástroj pro hru na příčnou flétnu, klarinet, saxofon, hoboj a fagot). V případě zájmu je možné výuku hry na nástroj zahájit již od září.

VÝTVARNÁ PŘÍPRAVKA rozvíjí představivost, fantazii, výtvarné citění, výtvarné vidění a vyjadřování dětí.

Náměty úloh vycházejí z představ a pozorování okolního světa. Děti se hravou činností seznamují s vlastnostmi nejrůznějších vyjadřovacích prostředků (kresby, malby, grafiky, modelování, dekorativních činností atd.) a s výtvarnými materiály i nástroji. V 1. i 2. pololetí probíhá vyučování formou skupinové výuky, a to 1x týdně v délce 3 vyučovacích hodin. Děti dostávají veškeré pomůcky a své práce prezentují na veřejných výstavách.

TANEČNÍ PŘÍPRAVKA je zaměřena na rozvoj pohybových schopností a tanečního projevu dětí, který je přirozenou součástí jejich dětského světa. Utváří

návyk správného držení těla v statických a kinetických polohách a pomáhá tak k předcházení civilizačním chorobám. Rozvíjí hudební a taneční citění, fantazii, vnímavost a techniku pohybu, a to s ohledem na anatomicko-fyziologické možnosti každého dítěte, čímž pokládá pevný základ pro jeho další pohybový vývoj. V 1. i 2. pololetí probíhá kolektivní výuka 1x týdně v délce 1 vyučovací hodiny. Děti se prezentují na veřejnosti u příležitosti samostatných koncertů tanečního oboru, které jsou pořádány v KD Střelnice.

Hudebně pohybová příprava je zaměřena na podchycení a rozvoj jak hudebních, tak i pohybových schopností dětí a je výbornou přípravou pro následné studium některého z uměleckých oborů. V 1. i 2. pololetí probíhá kolektivní výuka v délce dvou na sebe navazujících vyučovacích hodin hudební a taneční výchovy.

Na co se můžete ještě těšit?

Květen

21. 5.

Žákovský koncert

KD Střelnice, 18 hodin

26. a 27. 5.

Zápis žáků do přípravných ročníků hudebního, výtvarného a tanečního oboru. Zápis bude probíhat v kanceláři školy v době od 13 do 18 hodin. Přijímány jsou děti od 5 let.

29. 5.

Závěrečný koncert žáků tanečního oboru

KD Střelnice, 17 hodin

Červen

3. 6.

Vernisáž výtvarných prací žáků výtvarného oboru

17 hodin, místo konání: ZUŠ

11. 6.

Setkání s barokem

Jaká hudba vznikala v období baroka? Jak vypadaly stavby? Jak se tančilo? Jak lidé žili a jak se oblékali?

Přijďte s námi strávit příjemné odpoledne do zahrad Františkánského kláštera, během něhož si parafrázi přiblížíme slohové období baroka s jeho hudbou, divadlem, tancem a výtvarným uměním. V rámci komponovaného představení vystoupí žáci všech oborů základní umělecké školy Klementa Slavického a jejich hosté. Začátek představení je v 17 hodin.

18. 6.

Absolventský koncert žáků

KD Střelnice, 18 hodin

22. 6.

2. ročník festivalu dechových, tanečních a jazzových studentských orchestrů

Po loňském úspěšném festivalu dechových, tanečních a jazzových orchestrů se letos můžete těšit na jeho 2. ročník. Účast přislíbily nejen tuzemské, ale i zahraniční orchestry.

Přijďte se pobavit dne 22. 6. 2008 od 14 hodin do zahrad Františkánského kláštera a přivítejte s námi léto a letní prázdniny.

